

På begge disse områder fulgte den forrige regering i sit lovforslag mindretalsindstillinger, jfr. omtalen af forslaget i årbog 1952—53, side 435. I modsætning hertil støttede nærværende forslag sig helt igennem — bortset fra mindre afvigelser — på flertallets indstilling.

Under sagens behandling i folketinget gennemførtes lovforslaget efter en indgående udvalgsbehandling enstemmigt med en række ændringer, hvoraf de vigtigste drejede sig om bestemmelserne angående medicinske specialiteter; på dette punkt blev der gjort de tidligere regeringspartier flere indrømmelser, mens indenrigs- og boligministeren i hovedsagen fastholdt sit oprindelige forslag med hensyn til apotekerafgiften, bortset fra en udskydelse af de ændrede reglers ikrafttræden.

I nedenstående oversigt over lovens indhold er kun enkelte af de punkter, hvor den i særlig grad afviger fra den hidtil gældende ordning, nærmere omtalt.

Kap. I (§§ 1—5). Fælles bestemmelser.

Dette kapitel indeholder de regler, som er fælles for apotekerne og den del af lægemiddelhandelen og -fremstillingen, som ligger udenfor apotekerne.

Der har ikke hidtil i lovgivningen været optaget nogen definition af *lægemiddelbegrebet*, men en sådan findes nu i § 1. Den svarer med enkelte afvigelser til, hvad der forud var gældende.

Bestemmelserne i §§ 2, 3 og 5 er i hovedsagen overensstemmende med den hidtidige apotekerlovs tilsvarende bestemmelser. Derimod indeholder § 4 ændrede regler angående *reklamering med lægemidler m. v.* Disse regler tager bl. a. sigte på at hindre, at et unødvendigt medicinforbrug stimuleres ved anvendelse af forskellige nærmere angivne reklameformer, som skal være forbudt, dog med mulighed for dispensation. Reklamering i pressen (bortset fra fagblade) for lægemidler er kun tilladt, når reklamens form og indhold er godkendt af sundhedsstyrelsen, og der skal — ifølge en i folketinget tilføjet bestemmelse — nedsættes et *nævn*, hvori pressen er repræsenteret, til at afgive indstilling til sundhedsstyrelsen i sager af denne art.

Kap. II (§§ 6—11). Apoteker og apotekere.

Da der næppe vil blive brug for oprettelse af flere egentlige landapoteker, har man i § 6 begrænset oprettelsen af *nye apoteker*